

ഫലം അവർക്ക് ഭാവിതലമുറകൾ നൽകും. ഈ ഭാവിതലമുറകൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും, ചുറ്റുമുള്ള ശൂന്യതയ്ക്കു നടുവിൽ, നമ്മുടെ കുന്നുകളിലും താഴ്വരകളിലും അപ്പോഴും ശേഷിക്കുന്ന പച്ചയുടെ ചെറുതുണ്ടുകൾ, വളരെ വലിയ അളവോളം, അട്ടപ്പാടിക്കൊട്ടുകളിൽ ചെന്നു പിശാചതുല്യരായ വനംകൊള്ളക്കാരുടെ പരന്നുകിടക്കുന്ന പിടിവള്ളികൾക്കിടയിൽ സത്യത്തെ ആരായുന്നതിനു അവർ നടത്തിയ നിസ്വാർത്ഥപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു്. കമ്മീഷനിലെ അംഗങ്ങളോടൊപ്പം ഞങ്ങളും പറയുന്നു: 'സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവർ ഞങ്ങളുടെ അത്യാഗ്രഹത്തിനു കടിഞ്ഞാണിടാൻ പഠിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ, ഭൂമിയെ വീണ്ടും പച്ചയണിയിക്കുവാനും പരിസ്ഥിതിയെ ഗുണപ്പെടുത്താനും സാധ്യമാവൂ.'

(18 ജൂൺ, 1987)

45. എന്തിനു വോട്ടുചെയ്യണം?

ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഞാൻ വോട്ടുചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും ഞാൻ വോട്ടുചെയ്തിട്ടില്ല.

വോട്ടുചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു്, തെരഞ്ഞെടുപ്പു് എന്ന പേരിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൃത്തികെട്ട രാഷ്ട്രീയപ്പൊരാളുകളിയോടുള്ള എന്റെ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്താനാണു്.

പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്താൻ എനിക്കുള്ള ഏകമാർഗം വോട്ടുചെയ്യാതിരിക്കലാണു്.

ഇന്ത്യ ഒരു റിപ്പബ്ലിക്കാണെന്നു പറയുന്നു. പരമാധികാരം ജനങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട ഒരു രാഷ്ട്രമത്രേ റിപ്പബ്ലിക്. ഇതിനർത്ഥം, സിദ്ധാന്തപരമായി, പരമാധികാരത്തിന്റെ ഒരു ശം ഓരോ പൗരനിലും നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുണ്ടു് എന്നാണു്. പരമാധികാരം നേരിട്ടു പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഓരോ പൗരനും സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ, ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലും ഭൂരിപക്ഷം വോട്ടർമാർ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന നിയമസഭാംഗത്തിലൂടെ ഓരോ പൗരനും നേരിട്ടല്ലാതെ പരമാധികാരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഭരണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു എന്നാണു തീയറി.

പക്ഷേ, എന്റെ പ്രതിനിധി ആരാവണം എന്നു തീരുമാനിക്കാൻ എനിക്കു് ഇന്നു കഴിവുണ്ടോ? ഏതെങ്കിലും ഒരു പൗരനു് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ആ കഴിവുണ്ടോ?

ചെലവുള്ള ഏർപ്പാടാണു തെരഞ്ഞെടുപ്പു് പണം വാരിക്കോരി എറിയാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവർക്കേ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിൽക്കുന്ന കാര്യം ആലോചിക്കാൻകൂടി പാറൂ.

പണക്കാരല്ലാത്തവർക്കുകൂടി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് പാർട്ടി സമ്പ്രദായം പാശ്ചാത്യജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നതു്. പാർട്ടികളുടെ ലക്ഷ്യമെന്തു്, പ്രവർത്തനശൈലിയെന്തു് എന്നു് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഓരോ പാർട്ടിയും അതതു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ ആരെയാണു സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിർത്തുക എന്നും ജനങ്ങൾക്കു വളരെ മുൻകൂട്ടി അറിയാം. സ്ഥാനാർത്ഥികളാകാൻ പോകുന്നവരുടെ രാഷ്ട്രീയവിശ്വാസങ്ങളും ചരിത്രവും സ്വഭാവശുദ്ധിയും സ്വഭാവവൈകൃതങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അവയും, ജനങ്ങൾ വളരെ മുമ്പേ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കും. അതിനാൽ, തങ്ങൾക്കു്

ഏറെക്കുറെ സ്വീകാര്യമായ നയപരിപാടികൾ അംഗീകരിച്ചു പാർട്ടിയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവരും ഏറെക്കുറെ സ്വഭാവശുദ്ധിയുണ്ടെന്നു തങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യം ഉള്ളവരുമായ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കു വോട്ടു നൽകാൻ പാശ്ചാത്യജനാധിപത്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നു. അവിടെയും ചിലപ്പോൾ വോട്ടർമാർക്കു കളിപ്പു പററാറുണ്ട്. പക്ഷേ, കളിപ്പുപററാൻ സാധ്യത കുറവാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ പാർട്ടികളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുന്നണികളുടെ കാലമാണ് ഇവിടെ. ഓരോ മുന്നണിയിലുമുണ്ട് പല പാർട്ടികളും, പല റോയാന്മാരും. ഈ പാർട്ടികളിൽ മിക്കവയ്ക്കും വ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളില്ല. ചില വ്യക്തികളെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്താനോ, ചില സ്വകാര്യവൈരങ്ങൾ തീർക്കുന്നതിനോ ചില ജാതികളുടെയോ, മതങ്ങളുടെയോ, പ്രാദേശികതയുടെയോ മറ്റേതെങ്കിലും ഇടുങ്ങിയ പരിഗണനയുടെയോ പേരിലോ തല്ലിപ്പടച്ചുണ്ടാക്കിയവയാണ് നമ്മുടെ മിക്ക പാർട്ടികളും. ഇത്തരം പല പാർട്ടികളും കുറെ റോയാന്മാരും ചേർന്നവയാണ് നമ്മുടെ മുന്നണികൾ.

ഇവരുടെ സ്ഥാനാർത്ഥികളോ? നാമനിർദ്ദേശപത്രം പിൻവലിക്കാനുള്ള ദിവസം കഴിഞ്ഞു, സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പേരു തെരഞ്ഞെടുപ്പുകമ്മീഷൻ പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിയുംവരെ, ഏതു മുന്നണിയുടെ പേരിൽ, ഏതു നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ആരാണു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിൽക്കുക എന്നു തീർച്ചയായി ആർക്കു പറയാനാവും?

വോട്ടു നേടാൻ സാധ്യതയുള്ളവരെയാണു മുന്നണികൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി അംഗീകരിക്കുക എന്നാണു പറയാറു്. ആർക്കാണ് വോട്ടു നേടാൻ സാധ്യത? സത്യസന്ധതയ്ക്കോ, നീതിബോധത്തിനോ, സേവനപരമ്പര്യത്തിനോ ഇവിടെ വല്ല പരിഗണനയുമുണ്ടോ?

തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു പെരുത്ത ചെലവുണ്ട്. ചെലവിൽ ഒരു പങ്കെങ്കിലും വഹിക്കാൻ കഴിവുള്ള ആളാവണമെന്നതാണു സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ഒന്നാമത്തെ യോഗ്യത. ഇതിനു് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അർത്ഥം, സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ സ്വന്തമായി, അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ വരുതിയിൽ ധാരാളം കള്ളപ്പണം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്.

സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഓരോരുത്തരെയും ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുക. കുറിഞ്ചന്ത നടത്തിയോ, കോൺട്രാക്റ്ററു കളിൽ സർക്കാരിനെ പററിച്ചോ, കള്ളച്ചാരായം വിറ്റോ, കൈക്കൂലി വാങ്ങിയോ, മറ്റു് അന്യായമാർഗങ്ങളിലൂടെയോ കണക്കറ്റു പണം നേടിയവർക്കോ, അത്തരക്കാരുടെ സ്വന്തക്കാർക്കോ, വോട്ടു നൽകുകയില്ലെന്നു വോട്ടർമാർ തീരുമാനിച്ചാൽ പല നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലും ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിക്കും (അവർ ഏതു മുന്നണിയിലോ, പാർട്ടിയിലോ ചേർന്നവരോ വ്യക്തികളോ ആയാലും) ഒരൊറ്റ വോട്ടും കിട്ടാതിരിക്കാനാണ് ചാൻസ്.

നേരിട്ടു തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിൽക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത വൻകിട കുറിഞ്ചന്ത—കള്ളക്കടത്തം—കള്ളച്ചാരായം—കൊള്ള—വീരന്മാർ സ്വന്തം ശമ്പളക്കാരെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിർത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ജയിച്ചു നിയമസഭാംഗമോ, മന്ത്രിയോ ആയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇവർ അധികാരം എങ്ങനെയാണ് ഉപയോഗിക്കുക എന്നു് ഉപഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

പണം വാരിയെറിഞ്ഞു മാത്രം ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും ജയിക്കാനാവില്ല. തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുമ്പു വമ്പിച്ച ശക്തിപ്രകടനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച ഭൂമി കലുക്കി ജനങ്ങളെ വിഭ്രമിപ്പിക്കണം. നഗരങ്ങളിലെ അധോലോകത്തെ, തെമ്മാടികളെയും തെണ്ടികളെയും സ്ഥിരം കുറവറളികളെ

യും രംഗത്തിറക്കാൻ കഴിവുള്ളവരുടെ 'ശക്തിപ്രകടന'ങ്ങളാവും ഏറ്റവും മികച്ചവ ഏറ്റവും മധ്യം സമയം ഗതാഗതതടസ്സമുണ്ടാകുന്നവ, ജനങ്ങളെ ഏറ്റവും അധികം ദ്രോഹിക്കുന്നവ, എത്ര ബസ്സുകൾ കത്തി, എത്ര എണ്ണം കല്ലേറുകൊണ്ടു തകർന്നു എന്നൊക്കെ നോക്കിയാണല്ലോ നാം പ്രകടനങ്ങളുടെ 'വിജയം' കണക്കാക്കുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ ഏതു മുന്നണിയുടെയും സ്ഥാനാർത്ഥിപ്പട്ടികകളിൽ കള്ളന്മാർ, കുറ്റവാളികൾ, മുൻകൊലക്കേസു പ്രതികൾ, കാലമാറ്റക്കാർ, കടുത്ത വർഗീയവാദികൾ മുതലായവരെ നിങ്ങൾക്കു കാണാം. വിമാനാഞ്ചികൾവരെ ഇന്ത്യയിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിന്നിട്ടുണ്ട്, ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടക്കുന്നതിനു ഏതാനും ദിവസംമുമ്പു മാത്രമാണു മുന്നണികൾ തങ്ങളുടെ ഈ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശനത്തിനു നിർത്തുന്നത്. അവരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾക്കു വോട്ടു കൊടുക്കാനുള്ള അധികാരമാണു നമ്മുടെയെല്ലാം പരമാധികാരം!

ഇതു ജനാധിപത്യമല്ല. ഇതു വേറെ എന്തോ ആണു്. ഇതു ശുദ്ധ തട്ടിപ്പാണു്.

ജനാധിപത്യത്തിൽ, സ്വന്തം പ്രതിനിധി ആരായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കാനുള്ള പ്രാഥമികമായ അധികാരം ജനങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കണം.

തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയ അഞ്ചോ, ആറോ മാസം മുമ്പു തുടങ്ങണം. ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുമുള്ള വ്യത്യസ്ത സംഘടനകൾ, തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി ആരാവണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കണം. ഒടുവിൽ, കൂടുതൽ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്ന വ്യക്തികളെ പാർട്ടികൾ സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കി നിർത്തണം. ഈ വ്യക്തികളുടെ സ്വഭാവശുദ്ധിയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണബോധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഒരിക്കൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥി കൂറ്റമാറുകയോ, അഴിമതി പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അയാളെ തിരിച്ചു വിളിക്കാനുള്ള അധികാരം അതതു നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ വോട്ടർമാർക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ വോട്ടർമാരിൽ ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനം (അഞ്ചു ശതമാനം എന്നുവയ്ക്കുക) രേഖാമൂലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, ആ സ്ഥാനാർത്ഥി നിശ്ചിതകാലത്തിനകം സ്വന്തം നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു വിശ്വാസവോട്ടെടുപ്പിനു വിധേയനാകണമെന്നു നിയമമുണ്ടാവണം.

ദീർഘകാലത്തെ പൊതുസേവനത്തിലൂടെ സ്വന്തം യോഗ്യത തെളിയിച്ചവരും, സ്വഭാവശുദ്ധിയുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണബോധ്യമുള്ളവരുമായ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ നിങ്ങളുടെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. തീർച്ചയായും അവർക്കു വോട്ടുചെയ്യുക.

മരിച്ചു്, ശക്തിപ്രകടനങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങളെ അമ്പരപ്പിച്ചു്, നിങ്ങളുടെ വിവേചനബുദ്ധി തൽക്കാലത്തേക്കു നശിപ്പിച്ചു്, തെരഞ്ഞെടുപ്പുപനിയുടെ കാലാവസ്ഥ സൃഷ്ടിച്ചു്, വർഗീയവികാരങ്ങൾ ആളിക്കത്തിച്ചു്, ചാരായം തെരുവിൽ ഒഴുക്കി, വോട്ടിനു നിങ്ങളെ സമീപിക്കുന്ന സ്വഭാവശുദ്ധിയില്ലാത്ത, അഴിമതിക്കാരായ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കു് അവരുടെ പാർട്ടിയോ, മുന്നണിയോ ഏതായാലും വോട്ടു നൽകാതിരിക്കുക!

നിങ്ങളുടെ നീതിബോധത്തിനിണങ്ങുന്ന ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥി നിങ്ങളുടെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വോട്ടുചെയ്യുകയില്ലെന്നു തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുക!

ഞാൻ അതാണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതു്. കേട്ടേടംകൊണ്ടു്, എന്റെ പേർ വോട്ടർപട്ടികയിലുള്ള നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ അത്തരം ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നു് ഏതാണു് ഉറപ്പായിരിക്കുന്നു.